

COMUNICAT DE PREMSA

La Cambra de Barcelona demana que si es dona suport a la investidura s'asseguri la resolució del dèficit acumulat d'infraestructures a Catalunya

- Així mateix, per garantir l'estabilitat i l'impuls econòmic és essencial que l'acord incorpori el reconeixement al dret a l'autodeterminació i l'alliberament dels presos i preses polítiques i el retorn dels exiliats i exiliades.

Barcelona, 1 de gener de 2020.- Des de la Cambra de Barcelona, en tant que representants de totes les empreses i autònoms de la nostra demarcació i per decisió unànime del Comitè Executiu, volem fer explícits els següents punts en relació a la possible investidura.

Primer. Fa dues setmanes vam presentar un estudi, el més complert sobre infraestructures fet fins ara, on queda palès que el dèficit d'infraestructures a Catalunya, comparat amb la mitjana espanyola i europea en termes de generació de PIB, és proper als 45.000 milions d'euros acumulats, mesurat en estoc de capital d'inversió. La qual cosa vol dir que per tenir un nivell d'infraestructures similar al que té la resta de l'Estat i de la UE, caldria haver invertit 45.000 milions d'euros més a Catalunya. Aquesta xifra suposa solucionar totes les mancances d'infraestructures denunciades fins ara (valorades en uns 15.000 milions) i tenir 30.000 milions més per poder vertebrar el país. I d'aquesta forma poder construir carreteres adequades i sense peatge; disposar d'uns serveis de rodalies en condicions i ampliat molt més enllà de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que permetin dibuixar no només radialment sinó que transversalment; tenir aeroports i ports de primera sense limitacions; i una modernització real digna de qualsevol Estat avançat europeu.

El fet que tinguem aquest dèficit d'infraestructures només té sentit des de la voluntat d'un model espanyol que deliberadament ha volgut invertir arreu de l'Estat en detriment de Catalunya en les darreres dues dècades. Cal constatar però, que aquest dèficit és tan sols una part del dèficit fiscal acumulat que economistes com Niño Becerra situen prop dels 400.000 milions d'euros.

Des de la Cambra vam fer una crida als partits polítics catalans a què s'investeixi un President de govern espanyol només si el candidat reconeix i adopta el compromís de solucionar aquest dèficit, si cal, prioritzant els propers anys les inversions de Catalunya en detriment de la resta de l'Estat. És lògic que mentre Catalunya continuï dins l'Estat espanyol se'ns tracti com la resta de comunitats autònomes, però el reconeixement del dèficit garanteix a més, que en cas de negociació d'actius i passius per un procés d'independència efectiva, la part que no s'hagi executat haurà de ser tinguda en compte en les negociacions en tant que es tracta d'un deute del regne d'Espanya envers Catalunya.

Segon. Si volem estabilitat pels propers anys, la qual cosa és desitjable per impulsar l'economia i desenvolupar el potencial econòmic català, cal resoldre definitivament el conflicte polític que existeix entre l'Estat espanyol i la majoria dels representants polítics al Parlament de Catalunya, en tant que representants del poble català. I aquesta estabilitat no arribarà si no es resolen dos problemes que

fa anys que estan sobre la taula, i que es visualitzen al carrer amb manifestacions multitudinàries i a les eleccions amb més de 2 milions de vots. El primer problema és el reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble català, un dret que al segle XXI una regió econòmica motor d'Europa i de les més avançades tecnològicament, no pot entendre no reconegut. Només des d'una visió jacobina dels Estats més pròpia dels segles XIX i XX es pot entendre que es denegui la possibilitat d'un poble com el català a triar si vol ser governat pel seu propi Parlament que entén millor que ningú els seus problemes, les seves necessitats i sobretot, les seves potencialitats. Només des de Catalunya podem conèixer millor que ningú quin és el potencial que tenim com a país, i que des de les Cambres catalanes hem definit en el projecte Catalunya 2030/40 com un model de país avançat tecnològicament, totalment internacionalitzat, vertebrat territorialment, mediambientalment sostenible, respectuós en valors, i amb una estructura econòmica d'alt valor afegit.

El segon problema que perjudica l'estabilitat econòmica és que continuem tenint presos polítics i exiliats, malgrat els posicionaments que han fet organismes internacionals com el Grup de Detencions Arbitràries de l'ONU i institucions com Amnistia Internacional, demanant el seu alliberament, o el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, garantint la immunitat parlamentària d'Oriol Junqueras. Aquests presos han estat condemnats a penes de 9 a 13 anys per haver executat allò que la majoria del poble català va votar en unes urnes. De nou, només des d'una òptica jacobina pròpia de segles remots es pot entendre una condemna així de dura. De cap manera es pot acceptar des d'un país modern i avançat com Catalunya, i de fet com la majoria de veus autoritzades europees i internacionals han corroborat, unes condemnes tan injustes i dures.

Per tant, cal resoldre aquests dos problemes per garantir l'estabilitat política, i per tant, per garantir l'estabilitat econòmica. Tinguem present que, malgrat la inestabilitat política actual a l'Estat Espanyol, l'economia catalana ha demostrat ser molt més forta del que semblava i s'ha sabut adaptar a la inestable situació política dels darrers dos anys. Certament, aquests dos anys l'economia catalana ha crescut molt més que l'europea, s'ha internacionalitzat més que mai amb rècords en exportacions, en turisme i un molt bon nivell d'inversió estrangera.

En conclusió, creiem des de la Cambra que caldria assegurar la resolució del dèficit acumulat d'infraestructures, el reconeixement del dret a l'autodeterminació i l'alliberament dels presos i preses i el retorn dels exiliats i exiliades per tal de donar suport a una nova investidura.